

عنوان مقاله:

مقایسه اثربخشی روان نمایش عروسکی و نمایش بی کلام بر تعامل اجتماعی کودکان با اختلال طیف اتیسم و عملکرد بالا

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 33، شماره 221 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمد خدای تهران - *MSc in Psychology and Education of Exceptional Children, Faculty of Behavioral Sciences and Mental Health, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran*

معصومه پورمحمد رضا تجریشی - *Associate Professor, Department of Psychology and Education of Exceptional Children, Faculty of Behavioral Sciences and Mental Health, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran*

کاوه مقدم - *Assistant Professor, Department of Psychology and Education of Exceptional Children, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Islamic Azad University, Central Tehran Branch, Tehran, Iran*

محسن واحدی - *Assistant Professor, Department of Biostatistics and Epidemiology, Pediatric Neurorehabilitation Research Center, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran*

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: اختلال طیف اتیسم، یک اختلال عصبی- تحولی است که با مشکلات تعامل اجتماعی همراه است. هدف این مطالعه، مقایسه اثربخشی مداخله روان- نمایش عروسکی و نمایش بی کلام بر تعامل اجتماعی کودکان با اختلال طیف اتیسم بود. مواد و روش ها: در این مطالعه شبه آزمایشی، ۴۵ کودک ۷ تا ۱۱ سال مبتلا به اختلال طیف اتیسم با عملکرد بالا، از مراکز بهزیستی استان های تهران، اصفهان، گیلان و مشهد در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۰ به شیوه در دسترس انتخاب و در دو گروه آزمایشی روان نمایش عروسکی و نمایش بی کلام و یک گروه کنترل (هر گروه ۱۵ نفر)، جایگزین شدند. هر یک از گروه های آزمایشی در ۲۰ جلسه مجازی (هفته ای دو جلسه ۱۵ دقیقه ای) به طور جداگانه شرکت و روان نمایش عروسکی یا نمایش بی کلام دریافت کردند، ولی گروه کنترل فقط در برنامه های متداول مرکز شرکت نمود. تعامل اجتماعی افراد قبل و بعد از مداخله و ۸ هفته بعد با استفاده از نیمرخ مهارت های اجتماعی اتیسم ارزیابی شد. داده ها با شاخص های آمار توصیفی بیان شد و با آزمون های کای دو، شاپیروویلک، کرویت موچلی و تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر تجزیه و تحلیل شد. یافته ها: نتایج ضرایب اتا نشان داد که تعامل اجتماعی و مولفه های آن (تقابل، مشارکت و رفتارهای ناسازگارانه) در گروه روان نمایش عروسکی پس از دریافت مداخله، به ترتیب به میزان ۸۸، ۸۸، ۸۹ و ۸۷ درصد، تغییر معنی دار ($P < 0/001$) یافت. هم چنین تعامل اجتماعی و مولفه های آن، در گروه نمایش بی کلام پس از دریافت مداخله به ترتیب، ۷۸، ۷۸، ۸۱ و ۷۶ درصد به طور معنی دار ($P < 0/001$)، تغییر کرد. افزون بر آن مداخله روان نمایش عروسکی ۳۷ درصد بیش تر از نمایش بی کلام، موجب تغییر در تعامل اجتماعی شد، در حالی که در گروه کنترل تغییر معنی داری در طی زمان به دست نیامد (۵/۰٪).

کلمات کلیدی:

puppet psychodrama, pantomime, social interaction, autism spectrum
روان نمایش عروسکی، نمایش بی کلام، تعامل اجتماعی، طیف اتیسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1784320>

